

## U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy senátu JUDr. Pavla Vrchy a soudců JUDr. Pavla Pavlíka, JUDr. Romana Fialy, JUDr. Michala Mazance, JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Milady Tomkové, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu**, se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219 (adresa pro doručování: poštovní příhrádka 02, 225 02 Praha 025), na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Obvodním soudem pro Prahu 4**, a dalších účastníků sporu vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp. zn. 73 EC 2155/2009, o zaplacení částky 5 000 Kč s příslušenstvím: žalobkyně: **UPC Česká republika, a. s.**, se sídlem v Praze 4, Závašova 5, IČ 00562262, a žalované **K. Z.**

### t a k t o :

- I. **Příslušný** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp. zn. 73 EC 2155/2009, o zaplacení částky 5000 Kč s příslušenstvím, **je soud.**
- II. Usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 4. 8. 2010, č. j. 73 EC 2155/2009 - 25, **se zrušuje.**

### O d ů v o d n ě n í :

Českým telekomunikačním úřad podal dne 25. 1. 2011 návrh, aby zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů (dále již „zvláštní senát“), rozhodl spor o pravomoc vzniklý ve smyslu § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb. mezi ním a Obvodním soudem pro Prahu 4 v právní věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 73 EC 2155/2009 o zaplacení částky 5000 Kč s příslušenstvím.

Zvláštní senát z obsahu předloženého soudního spisu zjistil následující skutečnosti:

Podle žalobního tvrzení žalobkyně uzavřela s žalovanou dne 13. 6. 2008 smlouvu „o poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací č. 21061415“, jejímž předmětem bylo ujednání o poskytování služeb elektronických komunikací – UPC vysokorychlostní internet. Na základě této smlouvy bylo žalované zapůjčeno „zařízení GI BOX SET BOX modem“, resp. „MODEM (TP00111A62FB6E)“. Tato smlouva posléze zanikla výpovědí učiněnou žalobkyní a adresovanou žalované dopisem ze dne 24. 11. 2008. V důsledku ukončení tohoto smluvního vztahu byla žalovaná povinna (ve smyslu čl. 3.6. Všeobecných podmínek) vrátit žalobkyni uvedené zařízení (modem). Vzhledem k tomu, že žalovaná uvedenou (ediční) povinnost vůči žalobkyni nesplnila, byla žalobkyně ve smyslu čl. 37 cit. podmínek „oprávněn(a) účtovat účastníkovi jednorázovou smluvní pokutu ve výši 5000 Kč.“ Žalobkyně tento svůj nárok vůči žalované uplatnila, avšak žalovaná smluvní pokutu žalobkyni neuhradila.

Obvodní soud pro Prahu 4 usnesením ze dne 4. 8. 2010, čj. 73 EC 2155/2009 - 25, řízení o žalobě zastavil (výrok I.) s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu (výrok II.). Zaujal právní názor, že podle § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon o elektronických komunikacích“), rozhoduje spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné a účastníkem, popř. uživatelem na straně druhé, Český telekomunikační úřad, a že v tomto případě se spor týká povinností na základě uvedeného zákona a proto „není pro projednání věci věcně příslušný soud“, přičemž „na tom nic nemění, že žalobce nárok označuje jako nárok na zaplacení smluvní pokuty, protože se jednoznačně jedná o nárok, týkající se povinností uložených telekomunikačním zákonem, jejichž porušení není soud oprávněn zkoumat.“

Český telekomunikační úřad (dále již „navrhovatel“) podal návrh zvláštnímu senátu k rozhodnutí kompetenčního sporu. Navrhovatel má za to, že jeho pravomoc je dána pouze v případě sporů o otázkách souvisejících se samotným poskytováním služeb elektronických komunikací, eventuálně o ujednáních na ně úzce navazujících. Ujednání o povinnosti zaplatit smluvní pokutu za nevrácení zapůjčeného zařízení přitom takovým ujednáním není. Navrhovatel proto není příslušným orgánem k rozhodnutí daného sporu; na podporu svého názoru navrhovatel odkázal na usnesení zvláštního senátu ze dne 20. 7. 2009, sp. zn. Konf 50/2009 a usnesení ze dne 27. 10. 2009, sp. zn. Konf 100/2009.

Při rozhodování o tomto kompetenčním sporu zvláštní senát vycházel z těchto právních úvah:

Smluvní pokuta je typickým soukromoprávním institutem; jde o způsob zajištění závazku, jehož účelem je zpravidla peněžitá sankce za porušení či nesplnění (smluvní) povinnosti (srov. § 544 odst. 1 obč. zák.). Při posuzování pravomoci k rozhodování sporů na úseku elektronických komunikací, jejichž předmětem je právě nárok na smluvní pokutu, je však nutné především vycházet z charakteru povinnosti, která byla porušena. Vztah mezi porušenou povinností a nárokem na smluvní pokutu je totiž vztahem příčiny a následku, které nelze posuzovat odděleně; existence porušení povinnosti je přitom určující pro existenci nároku na smluvní pokutu, nikoliv obráceně. O smluvní pokutě tedy bude rozhodovat ten orgán, který je podle zákona příslušný k rozhodování sporů o porušení povinnosti, za něž je smluvní pokuta vymáhána.

Ustanovení § 108 odst. 1 písm. g) zákona o elektronických komunikacích zakládá pravomoc Úřadu rozhodovat ve sporech tam, kde tak stanoví tento zákon; podle § 129 odst. 1 zákona pak Úřad rozhoduje spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné a účastníkem, popřípadě uživatelem, na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě. Podle § 64 odst. 1 téhož zákona je účastník, popřípadě uživatel veřejně dostupné služby elektronických komunikací, povinen uhradit za poskytnutou službu cenu ve výši platné v době poskytnutí této služby.

Pokud by tedy ve smlouvě mezi osobou vykonávající komunikační činnost a účastníkem byla dohodnuta smluvní pokuta pro případ, že účastník neuhradí cenu za poskytnutou službu, byl by k rozhodování o smluvní pokutě příslušný navrhovatel, jak ve svém usnesení uvedl obvodní soud, neboť neuhrzení ceny za poskytnutou službu je porušením povinnosti podle zákona o elektronických komunikacích a nárok na smluvní pokutu je na toto porušení přímo navázán. Kdyby v takovém případě rozhodoval o smluvní pokutě soud, musel by nejprve posoudit, zda

došlo k porušení povinnosti uhradit cenu za poskytnutou službu, což by však znamenalo nepřipustnou ingerenci do pravomoci navrhovatele, která je mu svěřena v citovaném § 127 odst. 1 o elektronických komunikacích.

Předmětem řízení v této věci je však smluvní pokuta za porušení povinnosti vrátit vypůjčený modem poté, co byla smlouva ukončena. Výpůjčka věci je přitom běžný soukromoprávní vztah a rozhodování o smluvních sankcích plynoucích z porušení povinností vztahujících se k výpůjčce tedy přísluší soudu (k tomu srov. usnesení zvláštního senátu ze dne 13. 10. 2005, sp. zn. Konf 99/2004, publikované pod č. 1478/2008 Sb. NSS).

Rozhodování o nárocích plynoucích z porušení povinnosti vrátit vypůjčenou věc (byť k výpůjčce došlo v souvislosti s uzavřením smlouvy o poskytování služby elektronických komunikací) tedy zákon o elektronických komunikacích nesvěřuje navrhovateli; z pravomoci soudů se tak tyto věci nevymykají (§ 7 odst. 1 o. s. ř.). Proto zvláštní senát vyslovil, že rozhodnout o věci přísluší soudu.

Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodnout, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil usnesení obvodního soudu a odstranil tak překážku věci rozhodnutí.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále bude tedy Obvodní soud pro Prahu 4 pokračovat v původním řízení o podané žalobě.

**P o u č e n í:** Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. října 2011

JUDr. Pavel Vrcha  
předseda senátu